

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117207021
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5117207021.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Ing. L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, A., proti žalovanému: ALTERIA MOTOR, s. r. o., so sídlom Predmestská 90, Žilina, IČO: 36 805 394, právne zastúpenému JUDr. Annou Kokavcovou, advokátkou, so sídlom D. XX, Q., o zaplatenie 165,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 25Csp/56/2017-223 zo dňa 03.10.2019, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. p o t v r d z u j e .

Rozsudku súdu prvej inštancie sa vo výroku II. nedotýka.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 165,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 15.11.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. Vo zvyšku žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania zamietol. III. Žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ust. § 451 ods. 1, 2, § 580 Občianskeho zákonníka.

3. Bezdôvodné obohatenie je v citovanom ustanovení konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. V odseku 1 je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Ustanovenie odseku 2 vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie. Zákon uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia, a to: 1/ majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu, 2/ majetkový prospech bol získaný plnením z neplatného právneho úkonu, spravidla z neplatnej zmluvy, 3/ majetkový prospech bol získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval, ale potom dodatočne odpadol, 4/ majetkový prospech bol získaný z nestatočných zdrojov. Vychádzajúc z vyššie uvedených určujúcich hľadísk, súd prvej inštancie byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu musí konštatovať, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu tým, že mu nevrátil žalovanú sumu 165,- eur, o ktorú sumu žalobca zaplatil žalovanému viac za nájom vozidla, pričom ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Keďže odvolací súd vyslovil,

že žalovaný nemá voči žalobcovi pohľadávku titulom náhrady škody a týmto právnym názorom je súd prvej inštancie viazaný, neostáva súdu prvej inštancie nič iné, než konštatovať, že žalovaný si nemohol s pohľadávkou žalobcu započítať neexistentnú pohľadávku. Je tak povinný majetkový prospech získaný na úkor žalobcu žalobcovi vydať, a preto súd musel žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 165,- eur. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobca si popri plnení uplatnil aj úrok z omeškania, súd s poukazom na ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ priznal žalobcovi popri plnení aj úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške 5 % ročne počítaný od 15.11.2016, pretože žalobca vyzval žalovaného na bezodkladné vrátenie žalovanej sumy listom zo dňa 02.11.2016 (č. l. 19) s tým, že na tento list reagoval žalovaný svojím listom zo dňa 15.11.2016, takže výzvu žalobcu na vrátenie žalovanej sumy

zo dňa 02.11.2016 mal žalovaný vo svojej dispozičnej sfére najneskôr dňa 15.11.2016. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania jednak v nesprávnej výške - 18 % ročne, t. j.

vo výške nad zákonom prípustnú hranicu, a jednak od nesprávneho dátumu, súd žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania vo zvyšku zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol na základe ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalobca mal vo veci iba nepatrný neúspech, a to len v časti uplatneného príslušenstva, preto mu súd proti žalovanému ako neúspešnej strane priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Žalovaný podáva odvolanie z dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie, rešpektujúc právny názor krajského súdu, nevzal náležitý zreteľ na všetky okolnosti týkajúce sa danej veci. Keby tak postupoval, musel by sa vysporiadať s tým, prečo preukázané a podložené tvrdenia žalovaného vyhodnotil ako nedostačujúce, a prečo uveril nepodloženým tvrdeniam žalobcu, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti sporového konania. Súd akceptoval tvrdenie žalobcu, že žalovanému v dôsledku ďalšej poisťnej udalosti vznikla ďalšia škoda, ktorú žalovaný uplatnil u poisťovne 03.11.2016. Likvidácia škody, ktorá bola vykonaná na základe tohto ohlásenia, údajne nie je likvidáciou škody, ktorú on spôsobil. Žalobca toto svoje tvrdenie nijako nepreukázal. Podľa názoru žalovaného, ako dôkaz o vzniku ďalšej škody nestačí len zápis o škode z 03.11.2016, najmä ak žalovaný preukázal, že škodu z 27.09.2016 nemohol z prevádzkových dôvodov poisťovni včas ohlásiť. Omeškanie ohlásenia poisťnej udalosti môže mať relevanciu len vo vzťahu k poisťovni, nie však k posúdeniu vzniku škody podľa Občianskeho zákonníka. Preto nemožno bez ďalšieho považovať za správne konštatovanie, že nie je daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalobcu a škodou, ktorá vznikla 27.09.2016 len na základe nepodloženého tvrdenia žalobcu. Z dokladov, ktoré predložil žalovaný a sú založené v súdnom spise, vyplýva, že likvidácia škody poisťovňou, oznámenej 03.11.2016, vychádza z kalkulácie opravy motorového vozidla obsahujúcej materiál a úkony viažuce sa na opravu predného nárazníka motorového vozidla. Je málo pravdepodobné, aby taká istá škoda vznikla 27.09.2016 a aj 03.11.2016. Aj z e-mailovej korešpondencie medzi žalobcom a žalovaným, ako aj z nájomných zmlúv založených v súdnom spise vyplýva, že žalovaný môže poškodenie motorového vozidla spôsobené žalobcom ohlásiť poisťovni neskôr. Žalovaný uvedenými nájomnými zmluvami preukázal, že predmetné motorové vozidlo

po 27.09.2016 nebolo poškodené žiadnym jeho nájomcom. V tejto súvislosti je teda podľa názoru žalovaného rozhodujúcim dôkazom potvrdenie poisťovne Generali, že od 01.09.2016

do 31.12.2016 likvidovala len jednu poisťnú udalosť. Súd mal žalovaným predložené dôkazy posudzovať vo všetkých súvislostiach a brať na zreteľ všetky okolnosti týkajúce sa súdnej veci. Tvrdenia a dôkazy predložené žalovaným dávajú ucelený a logický obraz o skutkovej podstate sporu a dostatočne preukazujú príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalobcu a škodou, ktorá vznikla žalovanému. Žalovaný na záver konštatuje, že napriek tomu, že žalobca je ako spotrebiteľ slabšou stranou v spore, nesmie túto svoju pozíciu zneužívať na úkor žalovaného. Je preukázané, že žalobca spôsobil žalovanému škodu. Bolo by teda spravodlivé, ak by spôsobenú škodu žalovanému nahradil. Určite nie je v súlade s princípom spravodlivosti, ak súd v danej veci našiel také riešenie právnej veci, ktoré je voči žalovanému zjavne nespravodlivé. Vzhľadom na to, že právne posúdenie súdom prvej inštancie je nesprávne, žalovaný žiada, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

5. Na výzvu súdu žalovaný doplnil odvolanie tak, že pokiaľ ide o rozsah, v akom rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda, prvú časť výroku žiada zmeniť tak, že žalobu v tejto časti zamietla, druhú časť výroku

- rozhodnutie potvrdiť, tretiu časť výroku - rozhodnutie zmeniť tak, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že odvolanie obsahuje nepravdivé informácie. Od samého začiatku žiada vrátiť sumu 165,- eur z faktúry č. 20161468 zo dňa 14.10.2016 vystavenú žalovaným za spoluúčasť, ktorú má od neho uhradenú dňa 12.10.2016 a ktorou mu nezákonne vyúčtoval spoluúčasť na poistnej udalosti na aute Hyundai i30. Nezákonnosť tejto faktúry spočíva v tom, že túto poistnú udalosť žalovaný nikdy nenahlásil

do poisťovne Generali, kde mal uzatvorenú havarijnú poisťku a logicky mu preto ani nikdy nemohla vzniknúť škoda z titulu spoluúčasti. Túto faktúru aj s dokladom o jej úhrade predložil do jeho poisťovne Allianz poisťovne - SP, a. s. so žiadosťou o jej preplatenie z jeho poisťky zodpovednosti za škodu. Allianz poisťovňa ho následne kontaktovala o doplnenie ďalších dokladov. Po dlhšej elektronickej komunikácii mu boli dodané doklady, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že spoluúčasť vo výške 165,- eur sa týka poistnej udalosti, ktorá vznikla až 03.11.2016. Je teda nesporne preukázané, že s touto poistnou udalosťou, pri ktorej žalovanému znížili poistné plnenie o spoluúčasť, nemá nič spoločné, keďže jednoznačne preukázal, že auto vrátil dňa 27.09.2016. Poukazuje na všeobecné obchodné podmienky poisťovne Generali čl. XIV., kde sú upravené povinnosti poisteného. Z uvedeného vyplýva, že klient musí pri nahlásení poistnej udalosti pravdivo uviesť všetky okolnosti, najmä musí udalosť nahlásiť do 15 dní, keď sa o nej dozvedel. Ďalej nesmie auto naďalej používať na prevádzku bez ohliadky pracovníkom poisťovne, atď. Nepravdivé je tiež tvrdenie žalovaného, že poškodenie motorového vozidla môže nahlásiť neskôr. Odvolaciemu súdu oznamuje, že zistil, že v lete toho roku v čase od 27.09.2016 do 03.11.2016 mali predmetné auto požičané ešte piati klienti, ale v každom protokole o prevzatí, odovzdaní auta v kolónke stav vozidla je uvedené bez závad. Logicky vyvstáva otázka, keď v jeho protokole o odovzdaní bolo uvedené poškodený predný nárazník, nutná výmena, kedy toto auto vlastne opravovali a či ho vôbec opravovali. Ako je možné, že 03.11.2016 bola zase zistená závada, pri ktorej bolo nutné vymeniť predný nárazník. Dáva do pozornosti, či by sa tým nemali zaoberať OČTK a tiež poukazuje na krivú výpoveď nedôveryhodného svedka zamestnanca žalovaného pani T. D., ktorú tento fakt usvedčuje z klamstva. Keby mu žalovaný dodal relevantné doklady k poistnej udalosti, mohol si uplatniť plnenie z jeho poisťky a nemuseli tak zaťažovať súdy. Žiada, aby krajský súd potvrdil rozsudok v celom rozsahu.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uvádza, že všetky uvedené tvrdenia žalobcu boli v konaní viackrát prejednané. Žalovaný, na rozdiel od žalobcu, podporil svoju argumentáciu dôkazmi. Žalovaný sa preto k jednotlivým nepreukázaným tvrdeniam žalobcu už nebude vyjadrovať. Považuje však za potrebné vyjadriť sa k tvrdeniu žalobcu, ktorým vyjadruje svoje pochybnosti, či ním poškodený nárazník bol vôbec vymenený a ako je možné, že 03.11.2016 bola opäť zistená rovnaká závada vyžadujúca si vymeniť opäť predný nárazník. Žalobca zrejme zámerne nechce akceptovať, že závadu, ktorú spôsobil žalovanému, žalovaný z dôvodov, ktoré vysvetlil konajúcemu súdu, nahlásil poisťovni až 03.11.2016, a teda

na motorovom vozidle bola spôsobená len jedna závada, a to žalobcom, ktorá si vyžiadala výmenu predného nárazníka. V protokole o odovzdaní a prevzatí auta bola uvedená poznámka, že vozidlo sa odovzdáva bez závad z dôvodu, že žalovaný túto závadu prejednal so žalobcom a považoval ju za administratívne vybavenú tým, že ďalších nájomcov touto škodou nezaťažoval a ani inou škodou, čo vyplýva z jednotlivých preberacích protokolov, v ktorých nie je zaznamenané žiadne ďalšie poškodenie predmetného motorového vozidla (ani dňa 03.11.2016), odo dňa vrátenia poškodeného vozidla žalobcom až do jeho predaja dňa 15.03.2017. Dôkazom sú Zmluvy o nájme motorového vozidla spolu s príslušnými preberacími protokolmi, ktoré boli do súdneho spisu pripojené podaním žalovaného zo dňa 09.05.2018. Žalovaný žiada preto rozhodnúť v zmysle doplnenia odvolania žalovaného zo dňa 30.10.2019.

8. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uvádza, že právna zástupkyňa žalovaného opäť klame a uvádza súd do omylu vyfabulovanými tvrdeniami. Má za to, že dostatočne preukázal, že poistná udalosť vznikla 03.11.2016, pri ktorej poisťovňa Generali znížila žalovanému úhradu o výšku 165,- eur z titulu spoluúčasti. Ďalej obsahuje vyjadrenie tvrdenia zhodné s predchádzajúcim vyjadrením žalobcu. Záverom dodáva, že žalovaný mu doteraz nepredložil doklad (krycí list poisťovne) zo dňa 27.09.2016. Žiada napadnutý rozsudok potvrdiť.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385

ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch I., III. potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa nedotýka výroku II., ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania zamietol. Hoci odvolateľ - žalovaný uviedol v odvolaní, že tento výrok žiada potvrdiť, nie je subjektívne oprávnený podať odvolanie voči tomuto výroku, ktorý je v jeho prospech.

11. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III. za vecne správny. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Nemožno súdu prvej inštancie vytknúť, že vychádzal zo záverov odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/72/2019-194 zo dňa 30. apríla 2019, ktorým bol súd prvej inštancie viazaný.

13. Predmetom konania je nárok uplatnený žalobcom voči žalovanému vo výške 165,- eur, ktorý žalobca zaplatil žalovanému ako preddavok a žalovaný si túto sumu započítal z titulu náhrady škody, o ktorej tvrdil, že je mu žalobca povinný zaplatiť. Žalovaný toto započítané plnenie odôvodnil ako spoluúčasť, ktorú zaplatil pri likvidovaní poisťnej udalosti, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla zo strany žalobcu.

14. Uvedená skutočnosť, že suma 165,- eur bola zaplatená žalovanému ako preddavok na náhradu škody, nie je medzi stranami sporná. Sporná medzi stranami je však pohľadávka žalovaného voči žalobcovi z titulu náhrady škody vo výške 165,- eur. Z dôvodu, že takto tvrdenú výšku škody žalobca spochybňuje, bolo dôkaznou povinnosťou žalovaného v konaní preukázať, že škoda v takejto výške 165,- eur mu z konania žalobcu vznikla.

15. V konaní nie je spornou skutočnosťou, že žalobca si od žalovaného prenajal motorové vozidlo Hyundai i30, ŠPZ: ZA 935GP počnúc od 12.09.2016 s dohodnutým nájomným 34,- eur/1 deň + DPH. Motorové vozidlo mal v držbe do 27.09.2016, kedy ho vrátil žalovanému. Nie je sporné medzi stranami, že toto vozidlo vrátil žalobca poškodené s miestom poškodenia - predný nárazník tak, ako to vyplýva z preberacieho protokolu č. AP0085, ktorý bol spísaný dňa 27.09.2016 pri vrátení vozidla s tým, že v kolónke závady bolo uvedené poškodený predný nárazník, nutná výmena. Tento protokol žalobca vlastnoručne podpísal. Spolu s ním ho podpísala pracovníčka žalovaného D. I.. Z titulu nájmu vozidla zaplatil žalobca žalovanému sumu 846,- eur dňa 11.10.2016. Okrem toho zaplatil žalovanému sumu 234,- eur ako preddavok na náhradu škody z titulu poškodenia vozidla, ktorá mala spočívať v spoluúčasti žalovaného, keďže vozidlo bolo havarijne poistené so spoluúčasťou žalovaného pre prípad poškodenia. Žalovaný sumu 69,- eur žalobcovi vrátil, sumu 165,- eur si započítal voči žalobcovi na pohľadávku z titulu náhrady škody, z titulu poškodenia požičaného motorového vozidla, ktorú mal žalovaný zaplatiť ako spoluúčasť za opravu vozidla.

16. Pokiaľ ide o unesenie dôkazného bremena žalovaného na vznik škody a jej výšky, súd musí skúmať kumulatívne naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu, ktoré je v danom prípade povinný preukázať žalovaný (ten, kto túto pohľadávku tvrdí). Týmito podmienkami sú protiprávne konanie škodcu, zavinenie, škoda vrátane jej výšky, vznik škody v príčinnej súvislosti s protiprávnou udalosťou.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedených medzi účastníkmi nesporných skutočností, zo záväzkového vzťahu žalobcu a žalovaného vyplynula žalobcovi povinnosť vrátiť žalovanému vec v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie. Možno konštatovať, že túto povinnosť si žalobca nesplnil, keď požičané motorové vozidlo odovzdal dňa 27.09.2016 žalovanému s poškodeným predným nárazníkom. Z uvedeného možno konštatovať zároveň, že žalovanému vznikla na jeho veci - motorovom vozidle Hyundai i30, ŠPZ: ZA 935GP, škoda.

18. Pokiaľ však ide o preukázanie výšky škody a príčinnej súvislosti medzi uplatňovanou výškou škody a protiprávnym konaním žalobcu, žalovaný túto príčinnú súvislosť nepreukázal. Žalovaný škodu a jej výšku špecifikoval ako plnenie, ktoré zaplatil spoločnosti Generali z titulu spoluúčasti pri likvidácii poisťnej udalosti, ktorou bolo poškodenie motorového vozidla prenajatého žalobcom. Ako dôkaz na preukázanie škody a jej výšky predložil oznámenie škody z poistenia motorových vozidiel (č. I. 118 spisu), kalkuláciu

opravy (č. l. 119, 120 spisu), zápis o poškodení vozidla k škodovej udalosti (č. l. 121 spisu), zákazkový list spoločnosti AGBA MOTOR s. r. o. (č. l. 123 spisu), oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti č. 2090180127 (č. l. 124 spisu). Z predložených dokladov nepochybne vyplýva, že škodová udalosť, ktorá bola likvidovaná, vznikla 03.11.2016. Z tejto škodovej udalosti náklady na opravu vozidla predstavovali 451,63 eur. Sumu 286,63 eur plnila Generali poisťovňa, a. s. Suma 165,- eur nebola uhradená z titulu spoluúčasti.

19. Z obsahu týchto listinných dôkazov nemožno vyvodiť záver, že sa jednalo o poistnú udalosť z titulu škody spôsobenej žalobcom. Žalobca poškodené predmetné vozidlo vrátil dňa 27.09.2016, teda najneskôr týmto dňom mohla poistná udalosť vo vzťahu ku konaniu žalobcu nastať a byť zistená.

20. Žalovaný sa v odvolaní bráni tým, že omeškanie ohlásenia poistnej udalosti môže mať relevanciu len vo vzťahu k poisťovni, nie však k posúdeniu vzniku škody podľa Občianskeho zákonníka. Preto nemožno bez ďalšieho považovať za správne konštatovanie, že nie je daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalobcu a škodou, ktorá vznikla 27.09.2016 len na základe nepodloženého tvrdenia žalobcu.

21. V danom prípade, pokiaľ ide o konanie žalovaného, nejde však len o omeškanie ohlásenia poistnej udalosti. Žalovaný uviedol dátum škodovej udalosti, ktorá sa likvidovala dňom 03.11.2016. Poistený je pritom povinný uviesť v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov pravdivé údaje o priebehu poistnej udalosti, čo, ako už uviedol súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, môže mať i prípadnú trestnoprávnu, resp. inú zodpovednostnú relevanciu. Podstatou v súdnej veci však je to, že žalovaný ako dôkazy

na preukázanie výšky škody a príčinnej súvislosti predložil doklady o likvidácii škodovej udalosti, o ktorej tvrdil, že vznikla 03.11.2016. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že bola likvidovaná škodová udalosť, ktorá sa stala najneskôr 27.09.2016, kedy žalobca odovzdal motorové vozidlo žalovanému. Dôkazné bremeno na tieto skutočnosti má žalovaný, nie žalobca. Od vrátenia motorového vozidla žalobcom, t. j.

od 27.09.2016 do likvidácie škodovej udalosti uplynul dlhší čas, kedy žalovaný motorové vozidlo poškodené žalobcom prenajímal klientom a nemožno z obsahu predložených dôkazov posúdiť, či rozsah likvidovanej poistnej udalosti, navyše za tvrdenia žalovaného, že poistná udalosť nastala 03.11.2016, zodpovedal poškodeniu, ktoré spôsobil žalobca.

22. Možno tak konštatovať, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie pohľadávky vo výške 165,- eur voči žalobcovi z titulu náhrady škody, keď nepreukázal výšku škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalobcu a uplatňovanou škodou.

23. Plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanému ako preddavok vo výške 165,- eur, ktoré žalovaný žalobcovi nevyúčtoval, potom správne súd prvej inštancie posúdil ako pohľadávku žalobcu voči žalovanému z titulu bezdôvodného obohatenia.

24. Rozsudok súdu prvej inštancie je tak vecne správny, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý zodpovedá prevažnému úspechu žalobcu v súdnej veci. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. potvrdil ako vecne správny.

25. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalobca, ktorému tak voči žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

26. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)